

അരുവിക്കാട്ടിലെ പഞ്ചവർഷക്കിളികൾ

20

മോബിക്കിളിയുടെ സുന്ദരഗാനം

ചബോനിയും മൈലുവും കോട്ടക്കരികിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും പക്ഷികൾ ചേക്കേറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടെ കണ്ട ഒരു മരത്തിൽ ആ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അന്ത്യയാമങ്ങളിലെപ്പോഴോ മൈലുവിന്റെ ഞരക്കം കേട്ട്

ഷബോനി ഞെട്ടിയുണർന്നു.

മൈലു പനിച്ചു വിറയ്ക്കുകയാണ്. അസഹനീയമായ തണുപ്പും. ഷബോനി കൂട്ടുകാരനോട് ചേർന്നിരുന്ന് ഇലകളോരോന്നും കൊത്തിയെടുത്ത് മൈലുവിന്റെ ദേഹത്തോടു ചേർത്തുവെച്ച് തണുപ്പുകറ്റാൻ

ആർക്കിയോളജിക്കൽ സർവ്വേ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ആസ്ഥാനം - ന്യൂഡൽഹി

ശ്രമിച്ചു. തന്റെ കൂട്ടുകാരൻ തനിക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം സഹിക്കുന്നുവെന്നോർത്ത് ഷബോനിയുടെ കണ്ണുനീരണതു.

പുലരാറായപ്പോഴാണ് ഷബോനിയെന്ന് മയങ്ങിയത്. ഉദയവെളിച്ചം കണ്ണിൽത്തട്ടി ഞെട്ടിയുണർന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ അരികിൽ മൈലുവിനെ കണ്ടില്ല. ആദ്യം നോക്കിയത് മരച്ചുവട്ടിലേക്കാണ്. അവിടെയെങ്ങും അവനെ കണ്ടില്ല. ഷബോനിക്കാകെ പരിഭ്രമമായി.

അവൻ സങ്കടത്തോടെ ഉദയസൂര്യനെ നോക്കിയിരുന്നു. അപ്പോഴതാ സൂര്യന്റെ ഇളം ചുടേറ്റ് ഒരു പക്ഷി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പറക്കുന്നു. മനോഹരമായ ആ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ അതു മൈലുവാണെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. ഷബോനിയും മൈലുവിനൊപ്പം കുറേനേരം പറന്നു രസിച്ചു. ശരീരമാണ് ചൂടുപിടിച്ചപ്പോൾ അവർ രാക്ഷസന്റെ പുനോട്ടത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു.

അതിമനോഹരമായ ഒരു പുനോട്ടമാണ് അത്. പലനിറത്തിലും തരത്തിലുമുള്ള പൂക്കൾ. അതിനുചുറ്റും പറന്നുരസിക്കുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങളും ചെറുകിളികളും. ഗനികാക്കക്കുയിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഏഴു സ്വർണ ചതുരപ്പട്ടികൾ ഓരോ ഭാഗത്തും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു ചുറ്റും മുളിനടക്കുന്ന തേനീച്ചക്കൂട്ടങ്ങളും. പുനോട്ടത്തിനു വെളിയിലുള്ള ഒരു മരത്തിലിരുന്ന് ഷബോനിയും മൈലുവും ആ കാഴ്ച നോക്കി നിന്നു.

അവർ പുനോട്ടത്തിലേക്ക് കടന്നു.

“അരുത്, ഇങ്ങോട്ട് വരരുത്. വേഗം തിരിച്ചുപൊയ്ക്കോളൂ.”

ഷബോനിയും മൈലുവും ഒരു ഞെട്ടലോടെ ശബ്ദം കേട്ട ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി. അപ്പോഴാണ് സ്വർണക്കൂട്ടിലിരിക്കുന്ന മോബി പഞ്ചവർണക്കിളിയെ അവർ കണ്ടത്.

മോബി പരിഭ്രമത്തോടെ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

“വേഗം തിരിച്ചു പോവൂ. അല്ലെങ്കിൽ ആപത്താണ്. ആ രാക്ഷസൻ വലയെറിഞ്ഞ് നിങ്ങളെയും കുട്ടിലടയ്ക്കും.”

മോബിയുടെ വാക്കുകളിലെ പരിഭ്രമത്തിൽ കാര്യമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവർ ഇരുന്ന മരത്തിലേക്ക് തിരികെ പറന്നു. എന്താപത്തുണ്ടായാലും അതിനെയെ

ല്ലാം നേരിടുമെന്ന ഉറച്ചവിശ്വാസത്തോടെ ആ മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന് പുനോട്ടത്തെ വീക്ഷിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു.

സമയം കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഷബോനി ആശങ്കയിലായി. തന്റെ പ്രതീക്ഷകളും സ്വപ്നങ്ങളുമൊക്കെ തകരുകയാണോ? അരുവിക്കാടും തന്റെ കൂട്ടുകാരും ഒരു ഓർമയായി മാറുകയാണോ? ഷബോനി, മൈലു കാണാതെ മിഴിനീർ തുടച്ചു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനോഹരമായൊരു ഗാനം ഷബോനിയുടെ കാതുകളിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തി. ഒരു നിമിഷം എല്ലാം മരണവൻ ആ മധുരമുറും ശബ്ദത്തിൽ ലയിച്ചു. അതിന്റെ ഉറവിടം തേടി അവിടെയെങ്ങുമവൻ കണ്ണോടിച്ചു.

മോബി പഞ്ചവർണക്കിളിയിലാണ് ഷബോനിയുടെ കണ്ണുകൾ ഉടക്കിനിന്നത്. അവളാണ് പാടുന്നത്. രാക്ഷസന് ഉണരാനുള്ള ഉണർത്തുപാട്ട്.

മോബിയുടെ ഗാനം തന്റെ ദുഃഖങ്ങളെയെല്ലാം മായ്ച്ചു കളയുന്നതുപോലെ ഷബോനിക്കു തോന്നി. എല്ലാം മരണവൻ മോബിയെയും അവളുടെ പാട്ടും ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് കോട്ടക്കകത്തു നിന്നും ഒരു ഭീകരരൂപം ഇറങ്ങിവരുന്നത് കണ്ടത്.

“രാക്ഷസൻ, തേൻ കുടിയൻ രാക്ഷസൻ!” ഷബോനിയുടെ ഹൃദയം പടപടന്ന് മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഷബോനിയും മൈലുവും ഇടതൂർന്ന ഇലകൾക്കിടയിലേക്ക് മറഞ്ഞിരുന്നു.

രാക്ഷസൻ കൂടുതറന്ന് മോബിയെ പുറത്തെടുത്തു. പിന്നെ അവളുടെ മേനിയിൽ തഴുകി. പാലും പഴവും നൽകി വീണ്ടും കൂട്ടിലടച്ചു പൂട്ടി. പിന്നീട് രാക്ഷസൻ പുനോട്ടത്തിലെ ഏഴു സ്വർണ ചതുരപ്പട്ടികളും നോക്കിയിട്ട്, അതിലൊന്നിലെ തേൻ അറയെടുത്ത് വായിലേക്ക് പിഴിഞ്ഞ് ചണ്ടി ദുരേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് കോട്ടയുടെ വാതിലടച്ച് പുറത്തേക്ക് പോയി. കിഴക്കൻമല ചവിട്ടിഞ്ഞരിച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോവുന്ന തേൻകുടിയൻ രാക്ഷസനെ കണ്ണിൽനിന്നും മറയുന്നതുവരെ ഷബോനിയും മൈലുവും നോക്കി നിന്നു.

(തുടരും)